

ԿՐՏԵՐ ԴՊՐՈՑԱԿԱՆԻ ԳՐԱԴԱՐԱՆ

**ԻՆՁՆՈՒՐՈՒՅՆ
ԸՆԹԵՐՅԱՆՈՒԹՅԱՆ
ՆՅՈՒԹԵՐ**

2-րդ դասարան

ԵԴԻԹ ՊՐԻՆՏ EDIT PRINT

Երևան 2010

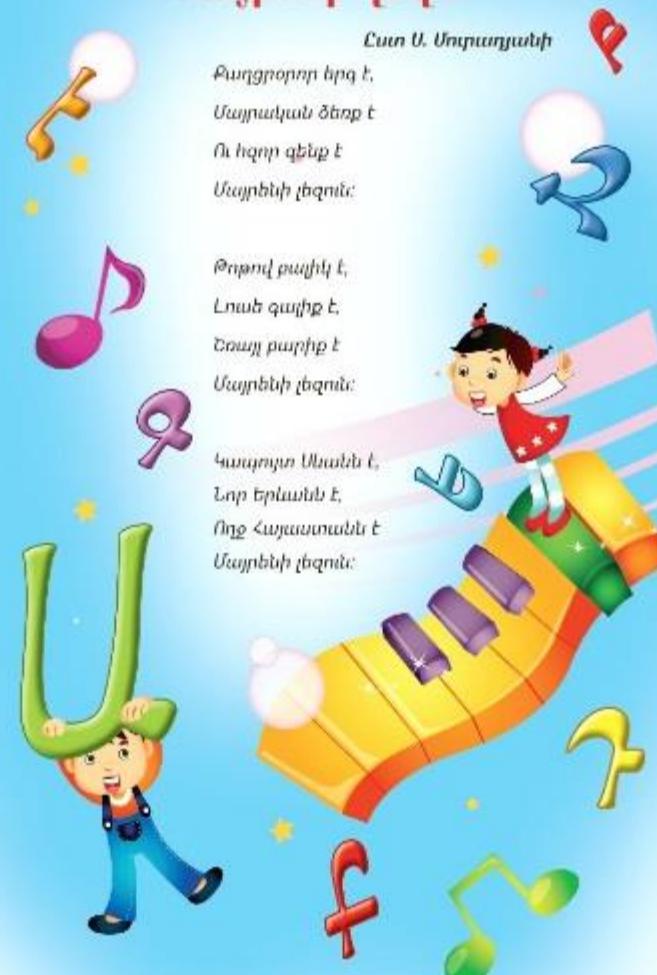
Մայրենի լեզու

Համ Ա. Մովսեսյանի

Բաղցրորոր երգ է,
Մաղպական ծեռը է
Ու հզոր զենք է
Մաղբենի լեզուն:

Թոթով բայիկ է,
Լուս գայիք է,
Ծառը բարիք է
Մաղբենի լեզուն:

Կապոյտ Սևանն է,
Երը Երևանն է,
Ուշ Հայաստանն է
Մաղբենի լեզուն:

Աղավնիները

Հատ 1. Ապրգոյանի

Տղան, հացի կտորը ծեռքին,
վագեց դեպի աղավնիները,
փշոնց և արագ վերադարձավ
տատի մոտ: Աղավնիները ուրախ
դունդունացին*:

- Տատիկ, լավն են, չէ,-
խոսեց նա:

- Լավն են, գեղեցիկ են, Ար-
տաշեն ջան,- համաձայնեց տա-
տը:

- Իսկ այդ ժնմդուկները որտե-
ղից եկան,- բարկացավ Արտաշեսը:
ճնմդուկները մի քիչ անհամարձակ,
բայց ճարպկորեն հավացումէին աղավնիների

համար թափած հացի փշուրմերը:

- Քը՝ 22.- կանչեց տղան՝ մոտենալով ժնմդուկներին:

Նրանք վայրկենապես թռան նոտիկ ծառերին: Աղավնիները շփոթված
նախցին տողային:

- Ոչինչ, թող ժնմդուկներն ել ուտեմ,- խոսեց տատը,- նրանք ել են
քաղցած:

- Չէ,- խոռվեց Արտաշեսը,- ես նրանց համար չեմ փշուել:

Տատը լոեց՝ չինանալով ինչպես լեզու գտնել՝ չարածմի թոռնիկի հետ:

- Այս, տես է, տատի,- խոսեց նա,- այնպես էլ համարձակ են ուտում,
կարծես ինոն իրենց են հրավիրել ճաշկերություն: Իսկ աղավնիները...

Արտաշեսը վլորվկած նայեց աղավնիների կրոնը:

- Այ տատ, նայի՞ր, երեք ժնմդուկի չափ են ու կարծես վախենում են
դրանցից: Ինչ է, չե՞ն կարող կտցահարել* ու հեռու փախցնել:

Տատիկը ժպտաց.

- Այս, Արտաշեն ջան, երևի նրանք ել են հասկանում, որ ժնմդուկները
քաղցած են... Համ էլ, բա մարդ իրենից փոթրին կհալածի՞,- փորձեց թոռնիկին
մեղմացնել տատը... .

Ճնմդուկները թռել էին ծառերին: Երկի աղավնիների համար փշրած հացը

վերջացել էր: Աղավնիները տոտիկ-տոտիկ քայլում էին: Արտաշեսը տատի ծեռքից վերցրեց հացի վերջին կտորը և մոտեցավ, որ....

Դունդունապ - աղավնո՞՝ դու-դու ծավն հանեց:
Լեզու գտնել - իրար հասկանաք, համերաշխ լինել:
Կոցահարել - կոուցով խիճ՝ զարկել, հարվածել:

Խմբուրոյին աշխատամբ

- Ո՞ր թռչունի մասին են նախադասությունները, գծով միացրո՞ւ:

- Բնագրի մտքերը նշիր Վ-ով:

Աղավնիները ուրախացան՝ հացի փշուածքները տեսներով:

Արտաշեսին դոր չեկան աղավնիները:

Ճնդումները ճարպկորեն հավաքում էին հացի փշուածքները:

Աղավնիները փորք են ճնդումներից:

Աղավնիները քայլում են տոտիկ-տոտիկ:

Խմբային աշխատամբ

- Տատիկը լեզու գտնում էր թռչնիկի հետ:
- Դուք ի՞նչ եք կարծում, մարդ իրենից փոքրին կիսածի՞...
- «Արտաշեսը տատի ձեռքից վերցրեց հացի վերջին կտորը և մոտեցավ, որ...»: Ի՞նչ եղավ հետո: Ավարտեք պատմությունը:

Բովանդակություն

Մայրենի լեզու (բար Ա. Մուրաշյանի)	4
Աղավնիները (բար Լ. Սարգսյանի)	5
Տոհմածառ, Գ. Գևորգյան	7
Փոստատար աղավնին (բար Զ. Անդրոսյանի)	9
Ազնվություն (բար Գ. Մովսիսյանի)	12
Դամիրճ ինչո՞ւ լաց եղան (բար Վ. Սովորովյանի)	15
Խնձորը լուծեց (բար Հ. Ջորյանի)	17
Ծոյվ երազը (բար Եղ. Միքայելյանի)	20
Թափթփած Սուրենը (բար Մ. Արազյան)	22
Աշխատում ենք (բար Վ. Վարդապետյանի)	25
Լուսիկը (բար Ան. Արարացյանի)	27
Օգնե՞ց մայրիկին (բար Մինասյանի)	30
Աշխատանքոմ (բար Ն. Միքայելյանի)	33
Արագին ու տյառակը (ուղիիլական զրոյց)	35
Երկու բորոք (բար Զ. Աղային)	38
Փուշիկը (բար Գ. Մակունցի)	40
Օճափի պրաշակներ (բար Ա. Միջնովի)	43
Արոյոք համիկը իհմա՞ր է (բար Ա. Վարդապետյանի)	47
Տերեր (բար Գ. Մանուկյանի)	50
Փորիկ սարյալը (բար Կ. Տօնեյանի)	53
Գարուն (բար Հ. Արքևյանի)	57
Ծառն ու ծիծառը (բար Եղ. Ավագյանի)	61
Նսապաստակները (բար Ար. Խոնդրյանի)	63
Հերիաք տղայի նախն (բար Է. Խուչյանի)	65
Նրանք մեզ համար, մենք է՛ ուրիշի նայելական ժողովրդական հերիաք	67
Անհաղթ արլորը (բար Հովհ. Թումանյանի)	70
Կանաչ գորտի հերիաքը (բար Վ. Գրիգորյանի)	73
Ո՞րմ է լավ (անցիսական հերիաք)	77
Ի՞նչ նուածնե ոզնին (բար Վ. Օսինյանի)	80